

La por de la societat a la nova medicina

Carlo Alberto Redi

Universitat de Pavia, membre de l'Accademia Nazionale dei Lincei

Gràcies als avenços del coneixement científic i filosòfic, la nostra espècie, que habitava les caveres, ha posat el peu a la Lluna i ha seqüenciat el genoma humà en la seva totalitat: conèixer i saber ens permet viure de la manera que ho fem avui. La recerca i les aplicacions tecnològiques que se'n deriven aporten a la societat beneficis culturals, econòmics i mèdics i apareixen com el motor de l'evolució social i econòmica dels països avançats. Això són realitats que s'han anat consolidant a través dels segles, especialment en l'àmbit de la història europea. En les diferents èpoques, Europa ha estat gresol de la innovació científica, del desenvolupament social i de la creació artística gràcies a una dinàmica de relacions de proximitat geogràfica i d'unió de cultures. Avui vivim la «revolució biològica». Com acostuma a passar en totes les revolucions, també aquesta provoca entusiasme a la vegada que por. La gran quantitat de coneixement que de manera tan ràpida ens ofereix la investigació biològica està canviant profundament el nostre concepte de salut i de malaltia i àdhuc de la pròpia natura humana. I és motiu de debat sobre la utilització d'aquests coneixements per a modificar aspectes de la vida humana que podrien contribuir a una millora en la qualitat de la pròpia vida i que es relaciona especialment amb etapes com la senectut, encara que també afecta noves generacions d'éssers mitjançant les tècniques de diagnòstic prenatal. La biociència exerceix un paper destacat en la construcció actual del significat i de l'evolució del concepte de ciutadania: la ciutadania en la seva plena expressió ha de ser, independentment del cens i de la identitat natural o cultural, la possibilitat de l'accés total a les oportunitats terapèutiques que la medicina rep de la biociència. Aquesta està destinada a exercir un paper fonamental en la cohesió social, que és un factor rellevant en la dimensió europea.

Breu CV de Carlo Alberto Redi

Catedràtic de Zoologia i Biologia del Desenvolupament de la Universitat de Pavia. Membre de l'Accademia Nazionale dei Lincei. Va néixer a Pavia el 27 de març de 1949. Es va llicenciar en biologia l'any 1968 i el 1975 va ocupar una plaça de professor encarregat d'embriologia a la Universitat de Pavia. Va obtenir la Càtedra de Zoologia de la mateixa universitat el 1990. Treballa en el desenvolupament d'un citoplast artificial per a la reprogramació genètica dels nuclis de cèl·lules somàtiques i en genòmica funcional. Estudia la regulació de l'expressió gènica en les primeres fases del desenvolupament embrionari. Forma part de diverses comissions científiques i és membre de diverses societats científiques i dels consells editorials de diferents publicacions. Membre de la comissió nacional de l'estudi sobre la utilització de cèl·lules troncales, que presidia el premi Nobel Renato Dulbecco (2000-2002). Soci corresponent de l'Accademia Nazionale dei Lincei (2004) i és director del centre interdepartamental European Center for Life Sciences, Health and the Courts (ECLSC). És soci honorari de la Sociedad de Genética de Chile, secretari de redacció de l'*European Journal of Histochemistry* i director del grup de recerca de la Universitat de Pavia que ha participat en la clonació de Cumulina (1998). Té més de cent trenta contribucions científiques publicades en prestigioses revistes com ara *Biology of Reproduction*, *Molecular Reproduction and Development*, *Journal of Cell Science*, *Chromosoma*, *Developmental Biology*, *Nature*, *PNAS*, i *Science*.